

mere rimeligt, som den del af *brødkornsprisen*, der hidrører fra kornets oplagring, omsætning, formaling, bagning og forhandling, er steget med ca. 25 pct. fra januar 1960.

Der må ligeledes sikres avleren den fulde pris efter kornets kvalitet.

Der må gennemføres en *jorderkornsordning*, der tager sigte på at afpasse produktionen efter de forhåndenværende afsætningsmuligheder for derved at tilsikre producenten den størst mulige pris for den animalske eksport.

På grund af de før nævnte eksportvanskeligheder og de høje indenlandske omkostninger vil det være nødvendigt i en overgangsperiode at stille betydelige midler til rådighed, dels gennem forskellige former for *kontanttilskud*, dels for gennem en fond at kunne sikre producenterne en *højere pris*.

Vi peger ligeledes på, at det i denne forbindelse må være naturligt, at udvalget beskæftiger sig med landbrugets *strukturproblemer* for gennem langsigtede foranstaltninger at kunne frigøre landbrugs-erhvervet for de nuværende støtteordninger.

Der er hermed antydet enkelte retningslinjer til at forbedre landbrugets økonomi, og udvalgsbehandlingen åbner mulighed for drøftelse af andre foranstaltninger.

Det er venstres opfattelse, at de tilsigtede ordninger skal kunne skabe en egentlig landbrugspolitik, så erhvervet kan få muligheder for at disponere på længere sigt med planlægning og rationalisering for øje.

Kortsigtede foranstaltninger med en forbedring af likviditeten er en nødvendighed, men en mere langsigtet — erhvervsbetonet — linje med det partiets egentlige mål med det foreslåede udvalgsarbejde.“

Ved sagens 1. behandling tog *landbrugsministeren* afstand fra, at det påtænkte udvalg skulle have til opgave at foreslå ændring af nylig vedtagne love. Derimod kunne man i udvalget drøfte, hvilke langsigtede foranstaltninger der eventuelt skulle erstatte de gældende landbrugsordninger, når de udløb.

„Jeg går ud fra“, udtalte ministeren videre, „at der til behandling af det foreliggende forslag til folketingsbeslutning nedsættes et folketingsudvalg, hvor man kan drøfte, hvilke opgaver et eventuelt udvalg bør have, og jeg tilsiger min og regeringens medvirken til at udforme et kommissorium for et sådant udvalg.“

Jeg tilføjer, at jeg ikke har noget imod, at udvalget også beskæftiger sig med landbrugets strukturproblemer. Det er dog værd at minde om, at der som resultat af *landbokommissionens arbejde* er gennemført love, der giver øgede muligheder for sammenlægning af landbrug, der i dag er for små. Det skal være en frivillig sag, og derfor må vi regne med en langsom udvikling på dette område. Lovene skal revideres i løbet af et par års tid, og det ville vel være